

[Jørgen Junior]

viser, at der ikke er skygge af logik i regeringens tankegang.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 463

5) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

Thorndahl (FP):

»Hvilke foranstaltninger agter ministeren at tage for at begrænse det politiske mediemisbrug af og i Danmarks Radio?«

Skriftlig begrundelse

Et betydeligt antal medarbejdere i Danmarks Radio misbruger Danmarks Radio politisk på en måde, der utvivlsomt ville have glædet en tidligere propagandaminister i et af Danmarks nabolande.

Naturligvis er der mange medarbejdere i Danmarks Radio, der uanset deres personlige politiske opfattelse kun er optaget af at formidle en sober og objektiv politisk reportage på grundlag af en vældig ansvarsfølelse over for deres i et demokrati meget betydningsfulde og krævende arbejde, men denne prisværdige indstilling deler et flertal af medarbejderne ikke.

Det forekommer, som om man har besluttet at fremme de synspunkter og partier, som et flertal af Danmarks Radios medarbejdere sympatiserer med, og det gør man bl. a. ved at udvælge de emner, som man føler vil virke positivt på vælgerne. Omvendt gælder for de partier, Danmarks Radio aktivt ønsker at modarbejde, at dér foretages valget ud fra et ønske om, at man herigennem kan skade de pågældende partier mest muligt.

Aktuelt er denne mere generelle målsætning suppleret med en radiopolitik, der går ud på at dirigere så mange af fremskridtspartiets vælgere over til venstre og de konservative som muligt.

Spørgsmålet kan mere konkret begrundes ved en lang række eksempler, hvor der her kun skal oplyses nogle få:

Socialdemokraten Jimmy Stahr, der som bekendt også er kollega til medarbejderne på Danmarks Radio, får i forbifarten en fiks idé om differentiering af benzinafgifterne, som han overhovedet ikke har forsøgt at gennemtænke, før han farer hen til vennerne i Dan-

marks Radio, der straks stiller radioen til disposition for Jimmy Stahr.

Når TV finder det belejligt at invitere Mogens Glistrup ind i TV-studiet, er det for at forklare partiets tilbagegang og helt åbenbart med det formål herigennem at forstærke denne tendens ved at fokusere på den.

Når partiet venstre fremlægger nogle spareforslag, der stort set alle kan findes i fremskridtspartiets sparekataloger, gør man et stort nummer ud af det. En journalist som Bent Stuckert ved naturligvis fuldstændigt, at venstre blot har plagieret fremskridtspartiets politik, og det var selvfølgelig meget relevant, at vælgerne blev orienteret herom, men det har ledelsen af Danmarks Radio helt givet forbudt. Fremskridtspartiets spareforslag bliver derimod ikke badet i Danmarks Radios lys, de forslag, vi har ophavsretten til, bliver gemt i dølgsmål eller, hvis man ikke kan undgå det, latterliggjort eller beskrevet som urealistiske, selv om samtlige spareforslag, der i dag fremsættes fra en række partier, alle har deres rod i fremskridtspartiets sparekataloger.

TV og Danmarks Radio står ubegrænset til rådighed, når det gælder om at hjælpe partifællen Karl Hjortnæs. Derimod ville man ikke engang drømme om at behandle Mogens Glistrup, der jo gennem meget lang tid virkelig er blevet forfulgt og chikaneret på en måde, der siger sparto til det, Karl Hjortnæs har været udsat for, på en tilsvarende måde. Det ville derfor være værdifuldt, om ministeren sikrede, at Danmarks Radios politiske reportage blev lagt på et plan, der skabte tillid og respekt hos alle.

Thorndahl (FP):

Jeg tror, at en af de karakteregenskaber, som virkelig kendetegner danskeren, er en veludviklet retfærdighedssans, og i hvert fald føler jeg nu efter i nogle år at have fulgt de politiske sorteringsprocesser i Danmarks Radio og specielt da i den seneste tid, at der her begås urimeligheder og en politisk forskelsbehandling, som er oprørende, især på baggrund af, at man jo er sølle nok til ikke at ville erkende det eller dækker sig ind under kompetencevirvar. Det forekommer ret indlysende, at der er et flertal af Danmarks Radios medarbejdere, for hvilke der gælder den hovedmålsætning, at man igennem medi-